

РЕШЕНИЕ

№ 3763

гр. София, 10.06.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 14.05.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Светлана Димитрова

ЧЛЕНОВЕ: Радина Карамфилова-Десподска

Ванина Колева

при участието на секретаря Милена Чунчева и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **3474** по описа за **2021** година докладвано от съдия Ванина Колева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 63 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на И. О. М., ЕГН [ЕГН], срещу Решение от 04.12.2020 г., постановено по НАХД № 18458/2019 г. по описа на Софийския районен съд (СРС), Наказателно отделение (НО), 101-ви състав, с което е потвърдено Наказателно постановление (НП) № 19-4332-003907/11.03.2019 г. на началник група в отдел „Пътна полиция“ при Столична дирекция на вътрешните работи (ОПП-СДВР), с което на касатора е наложена глоба в размер на 400 лева, на основание чл. 638, ал. 3 от Кодекса за застраховането (КЗ).

Касаторът твърди, че постановеното съдебно решение е неправилно и незаконосъобразно като постановено в нарушение на материалния закон. Сочи също, че СРС не е обсъдил въпроса относно задължението на наказващия орган за приложение на чл. 28 ЗАНН. Иска се отмяна на оспореното решение на СРС и потвърденото с него наказателно постановление.

Ответникът, Столична дирекция на вътрешните работи – Отдел Пътна полиция, не изпраща представител и не изразява становище по подадената жалба. Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за нейната неоснователност.

Административен съд София-град, XXII касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 от АПК, приема следното от фактическа и правна страна:

Касационната жалба е депозирана в законоустановения срок, от активно легитимирано лице, срещу акт, който подлежи на оспорване, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество, същата е неоснователна.

В производството пред районния съд по безспорен начин е установена фактическата обстановка. На 25.02.2019г., около 15:50 часа, в [населено място], по [улица], касаторът управлявал лек автомобил „Хюндай Е.“, рег. [рег.номер на МПС] , собственост на О. И. М., с посока на движение към [улица]и пред №4 бил спрян за проверка от полицейски служители към ОПП –СДВР. Установило се, че водачът не притежава документ за сключен договор за задължителна застраховка „Гражданска отговорност“, валиден към датата и часа на проверката.

За констатираното нарушение на касатора е съставен Акт за установяване на административно нарушение (АУАН) № 000268 от 15.02.2019г. година, а въз основа на него и наказателно постановление (НП), с което, на основание чл. 638, ал. 3 от КЗ, за извършено нарушение на чл. 638, ал. 3 от КЗ, на И. О. М. е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 400 лева.

За да постанови решението си, първоинстанционният съд е събрал по реда на чл. 283 от НПК като доказателства по делото показанията на свидетеля– актосъставител С. С., както и писмените доказателства, представени с наказателното постановление и в съдебното производство. Въз основа на тях е обосновал правен извод, че се установява, че И. О. М. е осъществил състава на нарушението по чл. 638, ал. 3 от КЗ.

Решението е правилно.

При съставяне на АУАН и НП не са допуснати съществени нарушения на административно-производствените правила. Като нарушена е посочена нормата на чл. 638, ал. 3 от КЗ, която се намира в Част „Административнонаказателни разпоредби“ и сочи, че лице, което не е собственик и управлява моторно превозно средство, във връзка с чието притежаване и използване няма сключен и действащ договор за задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите, се наказва с глоба от 400 лева. Тази норма обаче независимо от това, че е санкционна, визира конкретно правило за поведение - задължение на лице, което управлява МПС и е различно от собственика на това МПС, да има сключена задължителна застраховка „Гражданска отговорност“. Наред с това, цитираната норма, визира и санкцията при управление на МПС без сключена задължителна застраховка „Гражданска отговорност“. От своя страна, задължението за сключване на Договор за задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите е установено в разпоредбата на чл. 483, ал.1 от КЗ: Договор за застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите е длъжно да сключи всяко лице, което притежава моторно превозно средство, което е регистрирано на територията на Република България и не е спряно от движение; това изискване не забранява и всяко друго лице, различно от собственика на моторното превозно средство, да сключи застрахователния договор, но това не изключва отговорността на лицето, което управлява МПС и е различно от собственика на МПС да има сключена задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобила, който управлява.

От събраните в хода на съдебното следствие пред въззивната инстанция доказателства

се установява по категоричен начин, че касаторът е извършил вмененото му нарушение, тъй като в момента на проверката не е имал сключена задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ за управлението от него автомобил, на който той не е собственик.

По делото е установено по безспорен начин както нарушението, така и нарушителят и неговата вина, при което законосъобразно административнонаказващият орган е ангажирал административнонаказателната отговорност на касатора. Наложена санкция е във фиксиран размер и не е предмет на преценка.

Не са налице основания за прилагане на института на маловажен случай по чл. 28 от ЗАНН. При съблюдаване на критериите – обществената опасност на нарушението, преценена според вредните му последици за защитените от правната норма обществени отношения, отегчаващи вината обстоятелства, обстоятелствата при които е извършено, наличието на други наказания за подобни нарушения на нарушителя, настоящият съдебен състав намира, че преценени в съвкупност, те не могат да определят конкретното нарушение като маловажен случай. Касае се за формално административно нарушение, свързано с управление на МПС без сключен и действащ договор за задължителна застраховка „Гражданска отговорност“. Настоящият съдебен състав намира, че фактическите обстоятелства, свързани с процесния случай, не указват на маловажност по смисъла на чл. 28 от ЗАНН, особено като се има предвид интензитета на този вид административни нарушения, с оглед създаването на гаранция за защита, както и с цел постигане на превантивната и възпитателна цел на извършеното нарушение.

Във връзка с изложеното, съдът счита, че оспореното съдебно решение е правилно, постановено в съответствие със закона, без допуснати нарушения на съдопроизводствените правила и като такова следва да бъде оставено в сила.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2 АПК, Административен съд София – град, XXII касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 04.12.2020 г., по н.а.х.д. №18458/2019г., постановено от Софийски районен съд, Наказателно отделение, 101-ви състав.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: